

CABARET

Programa divendres 16 de novembre

**Un espectacle de variétés amb
música, dansa, transformisme,
poesia, performance i estriptis.**

MAC
BA

Le Gateau Chocolat. Foto: Maxim Northover

La segona edició de *Cabaret* continua inspirant-se en l'esperit subaltern i subversiu de Joan Brossa, en la seva delicada ironia, l'humor intel·ligent i la màgica capacitat de sorprendre des d'allò mínim. És un detonador per a aquest espectacle de varietats que trenca les barreres entre «alta» i «baixa» cultura. **La cultura de la nit, fèrtil, irreverent i anàrquica, serveix per capgirar jerarquies artístiques. Transformisme i estriptis, màgia, música i poesia són alguns dels ingredients amb què Cabaret explorarà aquest meravellós laberint d'identitats al qual només tenim accés de debò quan s'apaga la llum del dia.** Cada nit, una sèrie de convidats de procedència diversa, guiats per unes mestres de cerimònies, ens invitaran a posar en suspens alguns dels codis del que es considera normatiu.

Aquest cabaret va per tu, Pepón.

Comissariat per **Pablo Martínez i Magui Dávila**

PROGRAMA

Cris Blanco i Cor Amateurismes

Cris Blanco és una artista que crea peces escèniques des de 2003. La barreja de gèneres escènics, la música en directe, els trucs a la vista, la transformació de codis i objectes, les coses fetes a mà i la voluntat de fer visible l'aparell teatral són elements característics del seu treball. Juntament amb un grup amateur, han creat un cor experimental per a *Cabaret*. La noció de cor es desdibuixa i excedeix l'ús de les veus per esdevenir una exploració experimental amb la literalitat, els cossos, els ritmes, les idees i els mons.

AIXÒ ÉS EL TÍTOL

Ara estem escrivint aquest text
Ara estem cantant aquest text
El significat d'aquesta última frase no aporta res

Col·lectiu Dada/s

Dada/s són Macarena Calvo, Andrea Rodríguez i Violeta Guindal. Treballen amb teatre físic, performance i sessions de dj, focalitzant l'interès en la part coreogràfica, el realisme fantàstic i/o el teatre de l'absurd. Les seves sessions temàtiques es basen en el kitsch per explotar i atapeir la confluència d'estils i gèneres, donant molta importància a l'estètica, el vestuari, la caracterització, l'ús d'elements diversos i la interacció amb el públic. Fan festes en un espai saturat, de provocació, amb repeticions, talls i barreges d'estímul que creen atmosferes experimentals.

KITSCHEN

Dada/s presenten una performance en dues parts titulada *Kitschen*, on indaguen sobre les restes, tractant de fer alguna cosa precària amb elements que podrien considerar-se deixalles. Segons elles, «el que acumulem ho deformem i ho reinventem». En aquesta peça, juguen amb les seves pròpies veus i amb músiques deformades, rescatant de les seves sessions kitsch la saturació, l'aglomeració i la barreja de gèneres. Acostant-se al cabaret de la mort, treballen aprofundint en la foscor. Així creen un espai sòrdid amb danses estrofolàries, jocs amb l'atzar, provocació, burla i mofa del que s'ha fet i el que es desfà.

Cris Celada + Marc Vives

A **CRIS CELADA** li agrada barrejar el teatre, el cinema, el món pop, fer coses, fer com es fan les coses, les metacoses. Ha participat en projectes d'El Conde de Torreñiel i Cristina Blanco; el 2012 funda la companyia «El Pollo Campero, comidas para llevar», amb la qual ha actuat a Recife, Manchester i Càceres. Parla d'ella en tercera persona perquè ho ha vist en les contraportades d'alguns llibres que li agraden, i li sembla molt bé.

MARC VIVES ha participat en projectes com YProductions, Hamaca, Por La Vena, Radiobucket i en el grup d'investigació de la Fundació Antoni Tàpies. Recentment ha engegat el programa de residències en performance i arts visuals a L'Estrech (Sabadell). Va formar part del duo Bestué/

MESTRES DE CERIMÒNIES

La Terremoto de Alcorcón

Vedet, firaire, varietera i hostalera, comença la seva carrera en el racó més profund de les Balears amb Diabéticas Aceleradas. Ha fet televisió, cinema, ràdio i un single himne de l'Europride. Es permet el luxe de tancar el Teatre Arnau i reobrir el Molino de Barcelona, així com fer la seva pròpia versió cabaretera al Palais de Tòquio, Gran Casino de París, el Museu d'Art Es Baluard, o passar per Canes de la mà d'Almodóvar en dues ocasions. Molts la recorden pel seu «Time goes by con Loli», per la seva participació a *Tu cara me sueña* i per *The Hole*, però això no és tot...

Merche Mar

Durant divuit anys treballa al Molino de Barcelona, on comparteix escenari amb altres grans figures de la talla de Johnson, Escamillo o Amparo Moreno. Participa en espectacles com *Rubias y morenas*, *La flauta del Faraón*, *Bésame donde quiera*, *¡Arriba las faldas!*, *Viva El Molino*, *Las pícaras molineras*, *Taxi al Molino*, *Siempre Molino* o *Pluma y peineta*. Els títols parlen per ells mateixos... Ha fet televisió, cinema i ràdio, i els últims set anys ha estat amfitriona del nou Molino. Com diu la lletra de la seva cançó: «Es Merche Mar, es buena chica...»

Vives (2002-2012). El 2013 cofunda TRACTORA KOOP.E. (Mungia), i Azpi Kultur Elkartea (Donostia). Aquests últims temps ha mostrat el seu treball a la galeria eTHALL (2018). El seu modus operandi consisteix a assimilar les formes pròpies de la festa i transportar-les a la producció/gestió en art.

TERGIVERSAR

Ens hem ajuntat perquè ens dóna la gana. El que farem serà doblar pel·lícules amb textos estranys, cantar textos estranys, i també cantarem altres textos que no seran tan estranys... I els doblarem. Farem el mateix amb les pel·lícules, aquestes les triplicarem. A crits, xiuxiuejant, de memòria, improvisant.

D'aquesta manera, ordenadament i sense sortir del guió.

Le Gateau Chocolat

Per ajuntar l'òpera i el repertori de cabaret cal ser en part pallasso, en part cantant, en part diva, amb una extraordinària habilitat per fer riure o plorar el públic. Le Gateau Chocolat va més enllà del món drag, i té una llarga carrera en l'àmbit de l'òpera contemporània i la performance. Ha cantat en teatres d'òpera d'arreu del món, i ha fet gires amb La Clique i La Soiree. És una de les figures més disputades en els festivals internacionals pel seus premis solos.

Víctor Guerrero

Format inicialment en Belles Arts, s'especialitza en el mètode Grotowski i en cant i dansa. Això el porta a treballar en el món del cabaret dels setanta i vuitanta, on esdevé una de les primeres figures com a mestre de cerimònies i presentador. Treballa en els millors locals i cabarets. El seu estil únic li ha conferit fama i renom, així com un gran respecte i reconeixement per part de tota la professió.

Cuqui Jerez

Cuqui Jerez és coreògrafa i performer. Després de treballar com a intèrpret amb diversos coreògrafs europeus als anys noranta, comença a desenvolupar el seu propi treball coreogràfic el 2001. Des d'aleshores ha creat peces escèniques i vídeos que s'han presentat en nombrosos festivals a Europa i Amèrica Llatina. La seva principal activitat és la creació, però també participa en projectes d'investigació, curatorials, de docència i publicacions.

NOCHES DE INSOMNIO Y COLOR

Cuqui Jerez pateix insomni nocturn (però no diürn!) i durant les nits en blanc, es transforma i fa xous per a ella mateixa davant del mirall al bany de casa seva. Ara, per primera vegada, s'ha atrevit a treure els xous del bany i en presenta en viu una petita sèrie que ha titulat *Noches de insomnio y color*.

Peinetta

PEINETTA són La Mae i Rigo, un duo de música electrònica que es dedica a incorporar el llegat sonor ibèric als estils actuals. Durant quatre anys han investigat i compost temes que incorporen la varietat del folklore peninsular amb bases contun-dents i vocals trenca-pistes per recrear un imaginari de festivaleig 2.0. La seva proposta s'inicia amb matisos de flamenc, rumba, cobla, sarsuela i pasdoble per desembocar en temes èpics de house, electro, trap, edm i altres gèneres contemporanis. Tenen un recorregut propi que preserva el caràcter musical dels seus elements orgànics i sintètics, sense caure en els leitmotiv del so fusió.

Alba Rihe & Itxaso Corral

ALBA RIHE és incitadora cultural. La seva trajectòria va lligada a un circuit artístic no academicista. Ha desenvolupat diverses metodologies de treball que tenen un mateix fil conductor: la performance i la fusió de diferents eines artístiques per difondre un missatge que es fonamenta en l'absurd i en la matèria corpòria com a elements destacats.

ALTRES SESSIONS DEL PROGRAMA

Dv. 9/11/2018 a les 23 h

**Cris Blanco +
Cor Amateurismes**

Rodrigo Cuevas

**Jorge Dutor i
Guillem Mont de Palol**

Jaume Ferrete

Brigitta Lamoure

Gilda Love

Úrsula Martínez

**Medusa Rise
i Arantxa Martínez**

Woolman Family

**MAC
BA**

Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
macba.cat

ITXASO CORRAL ARRIETA és un organisme viu que es comença a organitzar a partir de la trobada apassionada d'una immunòloga i un bacteriòleg. Fonamentalment, respiro, vibro i estic en moviment, i per això soc artista escènica, ballarina que es deixa anar, cantant vital, escultora musical i escriptora.

CALEIDOSCÒPICA Y GLANDULAR

Alba i Itxaso són éssers vius i persones que, després de recórrer diversos camins pels camps silvestres i artístics de la vida, es troben en una aula d'estudis i, assegudes, s'adonen que els surt alguna cosa dels cossos, es desborden i els seus porus necessiten acció. Per a *Cabaret* han preparat una estona de verborrea calidoscòpica i glandular que, independentment de la procedència, treballa en nivells subconscients de les musculatures per afavorir el flux i la fluïdesa. Un escalfament per al posicionament.

Woolman Family

El Sr. i la Sra. Woolman vam néixer el 2005 i 2008, respectivament. El 2017, amb alguns familiars, vam crear la Woolman Family, un col·lectiu A.T.A. (Artistes Travestis Activistes). Qüestionem la normalitat des de l'aparença i la ploma (entesa com a exageració unisex de la forma externa). Som travestis d'humans que triem el color de la pell i el gènere del nostre desig. Creem una pantomima de les possibles realitats i la portem fins al deliri histriònic. La nostra màscara, que imita la humanitat, ens ajuda a infiltrar-nos en el teixit social i provocar el canvi des de dins. Som la cola social que ajuda a la unió entre les persones; aquesta *social glue* és possible gràcies a la mimesi que es genera entre la circumstància i l'escenari on s'esdevenen els fets.

Bar a càrrec de:

#CabaretMACBA